

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MUREȘ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal înregistrat sub nr.2991
Cod ECLI ECLI:RO:TBMUS:2024:003.000575
Dosar nr. 2636/102/2024

Sentința nr. 575/2024
Ședința publică din 03 octombrie 2024
Completul compus din:
PREȘEDINTE: Daniela Anca Chertes
Grefier: Georgeta Oroian

Pe rol judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **Prefectul Județului Mureș**, în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Tg. Mureș**, având ca obiect acțiune prefect-tutelă administrativă.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 20 septembrie 2024 când s-a amânat pronunțarea pentru data de azi, 03 octombrie 2024, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

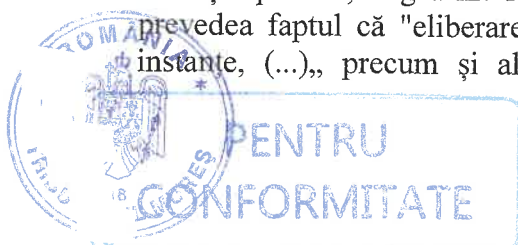
TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea formulată și înregistrată la Tribunalul Mureș - Secția contencios administrativ și fiscal în data de 15 aprilie 2024, sub nr. dosar 2636/102/2024, reclamantul **Prefectul Județului Mureș** în contradictoriu cu pârâtul **Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș**, a solicitat anularea parțială a Hotărârii nr. 380/23.11.2023, privind impozitele și taxele locale pe anul 2024, respectiv a art. 12 al hotărârii și a tuturor efectelor juridice produse de acesta.

În motivare s-a arătat că în urma exercitării controlului de legalitate instituit de prevederile art. 252 alin. (l) lit. c) și art. 255 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, asupra actului administrativ înaintat de Municipiul Târgu Mureș cu adresa nr. 76.291/28.11.2023, înregistrat sub nr. 15511/29.11.2023, a sesizat autoritatea deliberativă asupra acestui aspect, respectiv că, raportat la obiectul hotărârii sus-menționate, a apreciat că prin aprobarea art. 12 al acesteia a taxei pentru eliberarea în regim de urgență, în ziua depunerii cererii, la ghișeu a certificatelor de atestare fiscală emise de serviciul impozite și taxe persoane fizice și Serviciul impozite și taxe persoane juridice este de 25 lei, au fost încălcate prevederile art. 344 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căroră: "Certificatele, adeverințele sau alte documente pentru care legea prevede plata taxei extrajudiciare de timbru, eliberate de organele fiscale sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru, precum și prevederile art. 14 alin. (5) și (7) din OUG nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale, administrației publice locale și a instituțiilor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

De asemenea, se arată că a reamintit autorității deliberative a Municipiului Târgu Mureș faptul că, Legea nr. 117/30.06.1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, care prevedea faptul că "eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanțe, (...), precum și alte servicii prestate de unele instituții publice sunt taxe

extrajudiciare de timbru", și care arăta în concret în anexă lista cuprinzând taxele extrajudiciare de timbru, respectiv actele pentru care se percepeau aceste taxe, printre care la punctul 1 erau cuprinse și eliberarea certificatelor, adeverințelor și a oricăror alte înscrisuri prin care se atestă un fapt sau o situație, este abrogată în totalitate.

Totodată, reclamantul a arătat că a solicitat să procedeze de urgență la modificarea hotărârii, în contextul celor arătate mai sus, în situația în care nu a produs efecte juridice dar, prin răspunsul comunicat prin adresa nr. 1334/17.01.2024, înregistrată sub nr. 1364/25.01.2024 la Instituția Prefectului Județul Mureș, Municipiul Târgu Mureș, raportat la notificarea instituției privitor la actul administrativ supus cenzurii instanței de judecată prin prezenta acțiune, a comunicat nota internă a Direcției Fiscale Locale Târgu Mureș, Serviciul Juridic, Strategii, Resurse Umane și Relații cu Publicul nr. 1830/15.01.2024.

Se arată că prin această adresă Municipiul Târgu Mureș - Direcția Fiscală Locală Târgu Mureș - Serviciul Juridic, Strategii, Resurse Umane și Relații cu Publicul, a susținut faptul că taxa pentru eliberarea Certificatului de atestare fiscală în regim de urgență nu este o taxă, nici o taxă extrajudiciară de timbru, ci ar fi "de fapt un tarif; practic o facilitate inclusă de consiliul local, în favoarea cetățenilor orașului...".

Astfel cum a arătat mai sus, reclamantul a apreciat nelegale dispozițiile art. 12 al HCL Târgu Mureș nr. 380/2023 deoarece încalcă prevederile 344 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căroră: „CertIFICATELE, ADEVERINȚELE SAU ALTE DOCUMENTE PENTRU CARE LEGEA PREVEDE PLATA TAXEI EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU, ELIBERATE DE ORGANELE FISCALE SUNT SCUTITE DE TAXE EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU, PRECUM ȘI DISPOZIȚIILE ART. 14, ALIN. (5) ȘI (7) DIN OUG NR. 41/2016 PRIVIND STABILIREA UNOR MĂSURI DE SIMPLIFICARE LA NIVELUL ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE, ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE ȘI AL INSTITUȚIILOR PUBLICE ȘI PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA UNOR ACTE NORMATIVE. Chiar dacă, până la abrogarea Legii nr. 117/30.06.1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, conform punctului 1 din anexa actului normativ, eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanțe, (...), precum și alte servicii prestate de unele instituții publice erau supuse taxelor extrajudiciare de timbru”, după abrogarea acestui punct din anexă, iar ulterior după abrogarea în totalitate a acelui act normativ, orice taxă, tarif sau cum este denumit de autoritatea publică locală care le percepe, pentru eliberarea unui act care trebuie eliberat fără plata unui cost, în mod clar procedează cu nerespectarea legii. Dacă ar fi fost într-adevăr o facilitate în favoarea cetățenilor, așa cum susține Municipiul Târgu Mureș, a apreciat reclamantul că certificatul de atestare fiscală ar fi fost eliberat gratuit, nu contra cost.

Mai mult, se arată că art. 159 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, prevede că Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii. Astfel, această prevedere legală prevede doar termenul maximal în care trebuie eliberat și nu interzice eliberarea actului chiar și de urgență. Ar fi fost într-adevăr o facilitate dacă s-ar elibera mai repede, chiar de urgență, dacă se solicită acest lucru și se poate elibera, fără condiționarea cetățenilor de plata unui cost pentru emiterea Certificatului de atestare fiscală, așa cum prevede legea.

Totodată, se apreciază că, atâta timp cât contra-cost, deci condiționat de plata unui tarif de urgență, autoritatea publică locală eliberează de urgență Certificatul de atestare fiscală, ar putea în continuare elibera mai repede acest document, chiar și de urgență, dacă se solicită acest lucru, fără perceperea unui tarif.

Având în vedere faptul că, până în prezent emitentul nu a procedat la modificarea sau revocarea acului administrativ, având în vedere faptul că acesta a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice, s-a solicitat admiterea acțiunii și, în consecință, anularea

art. 12 al Hotărârii nr. 380/23.11.2023, adoptată de pârâtul Consiliul Local al Municipiului Târgu Mureș, împreună cu toate efectele juridice produse de acest articol, respectiv obligarea pârâtului să restituie toate taxele percepute în baza acestuia pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală emise de Serviciul impozite și taxe persoane fizice și Serviciul impozite și taxe persoane juridice.

În drept, reclamantul a invocat prevederile alin. (6), art. 3 alin. (1) și (3), alt. 7 alin. (5) și art. 11 alin. (3), din Legea nr. 554/2004.

Pârâtul Consiliul Local al Municipiului Tg. Mures, a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, se arată că prin cererea de chemare în judecată formulată, reclamantul solicită anularea parțială a HCL nr. 380/2023, privind impozitele și taxele locale pe anul 2024 respectiv a art. 12 al hotărârii și a tuturor efectelor juridice produse de aceasta.

Se arată că în opinia reclamantului dispozițiile art. 12 al HCL nr. 380/2023, privind impozitele și taxele locale pe anul 2024, încalcă prevederile art. 344 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și dispozițiile art. 14 alin. (5) și (7) privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale, administrației publice locale și al instituțiilor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În ceea ce privește „încălcarea prevederilor” art. 344 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și dispozițiile art. 14 alin. (5) și (7) din OUG nr. 41/2016 pârâtul a arătat următoarele: taxa pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală prevăzută de art. 12 al HCL nr. 380/2023, privind impozitele și taxele locale pe anul 2024 reprezintă o taxă specială și nu o taxă extrajudiciară de timbru astfel cum în mod eronat și neîntemeiat interpretează reclamantul, astfel că pretinsa încălcare a prevederilor mai sus statuate este neîntemeiată.

Cu privire la cadrul legal care permite instituirea acestei taxe speciale, se arată că este reglementat de art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal coroborat cu art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale cu modificările și completările ulterioare.

În concret prevederile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și cele ale art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale cu modificările și completările ulterioare stipulează faptul că pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor juridice/persoanelor fizice, consiliile locale pot adopta taxe speciale. Mai mult, se arată că taxele speciale se stabilesc anual, iar veniturile obținute din acestea se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii.

Hotărârile luate de autoritățile deliberative, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele juridice/persoanele fizice plătitoare vor fi afișate la sediul acestora și publicate pe pagina de internet sau în presă. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. Mai mult, se arată că taxele speciale se încasează numai de la persoanele juridice/persoanele fizice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective și se utilizează pentru acoperirea cheltuielilor de înființare, întreținere și funcționare a acestor servicii conform destinațiilor aprobate urmărindu-se în principal creșterea calității serviciului.

Concluzionând, pârâtul a arătat că ceea ce din eroare s-a considerat de către Prefectul Județului Mureș că ar fi o taxă extrajudiciară de timbru impusă pentru eliberarea certificatelor de atestare fiscală, reprezintă de fapt și de drept o taxă specială care permite cetățenilor orașului eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală.

Se subliniază că, această taxă specială a fost cuprinsă în hotărârile privind impozitele și taxele locale și în anii precedenți (2022-2023) prin HCL nr.479/27.12.2022 respectiv HCL nr.393 din 21.12.2021, nefiind atacate pe motiv de nelegalitate de Prefectul Județului Mureș, mai mult decât atât, această taxă specială este instituită și la nivel național de mai multe UAT-uri prin hotărâri ale consiliilor locale, de exemplu HCL Municipiul Oradea nr. 277/2024, HCL Municipiul Sibiu nr. 160/2024.

În ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 14 alin. (5) și (7) din OUG nr. 41/2016, care făceau referire la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, s-a arătat că prin Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a fost abrogată Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, astfel că invocarea de către reclamantă a dispozițiilor OUG nr. 41/2016 este neîntemeiată de vreme ce actul normativ la care se făcea referire a fost abrogat.

În concluzie, s-a arătat că suma de 25 lei, solicitată pentru eliberarea de urgență a certificatelor de atestare fiscală, nu reprezintă o taxă extrajudiciară de timbru, în sensul definiției juridice a acesteia, ci o taxă specială astfel cum s-a arătat.

În ceea ce privește opiniile Prefectului Județului Mureș conform cărora „Dacă ar fi fost într-adevăr o facilitate în favoarea cetățenilor ...se apreciază că certificatul de atestare fiscală ar fi fost eliberat gratuit nu contra cost respectiv „Apreciem că, atâta timp cât contra-cost, deci condiționat de plata unui tarif de urgență autoritatea publică locală eliberează de urgență certificatul de atestare fiscală, ar putea în continuare elibera mai repede acest document, chiar și de urgență, dacă se solicită acest lucru, fără perceperea unui tarif, astfel se arată că atribuțiile privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei, orașului sau municipiului, precum și stabilirea și aprobarea impozitelor și taxelor locale, în condițiile legii, aparțin Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș, ca organ deliberativ în conformitate cu prevederile art. 129 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ cu modificările și completările ulterioare, iar nu Prefectului Județului Mureș. Atribuțiile Prefectului Județului Mureș sunt foarte clar stabilite de prevederile art. 252 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ cu modificările și completările ulterioare, acesta neavând atribuții de a aprecia oportunitatea promovării unei hotărâri a consiliului local referitoare la stabilirea și aprobarea impozitelor și taxelor locale, astfel că în accepțiunea pârâtei enunțarea părerilor anterior menționate este inoportună și în afara sferelor de competență.

În acest sens se subliniază din nou faptul că instituirea taxei speciale pentru eliberarea în regim de urgență a certificatului de atestare fiscală este legală, acest drept fiind reglementat și permis de dispozițiile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal coroborat cu art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale cu modificările și completările ulterioare.

Tribunalul, analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Tg. Mureș nr. 380/23.11.2023, la art. 12 s-au dispus următoarele: „Taxa pentru eliberarea în regim de urgență, în ziua depunerii cererii, la ghișeu a certificatelor de atestare fiscală emise de Serviciul impozite și taxe persoane fizice și Serviciul impozite și taxe persoane juridice este de 25 lei. Taxa se achită anticipat depunerii cererii de eliberare a certificatului de atestare fiscală. Pentru certificatele de atestare fiscală care se emit online, nu se datorează taxa.”

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (forma în vigoare la data adoptării actului administrativ litigios) prevede la art. 454 că „Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează: a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri; b) impozitul pe teren și taxa pe teren; c) impozitul pe mijloacele de transport; d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și

autorizațiilor; e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate; f) impozitul pe spectacole; g) taxele speciale; h) alte taxe locale”, iar la art. 484 că „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale; (2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare; (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu; (4) Taxa specială pentru promovarea turistică a localității la nivelul municipiului București se face venit la bugetul local al municipiului București.”

Așadar, alături de impozitele și taxele locale expres indicate prin Legea nr. 227/2015, este permis autorităților publice locale deliberative să stabilească perceperea și a altor taxe speciale, condiționat însă de încadrarea acestora în categoriile delimitate de legiuitor a servi funcționării unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice sau promovării turistice a localității.

În acest sens, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale prevede la art. 30, având denumirea marginală Taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locale, că: „(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale; (2) Cuantumul taxelor speciale se stabilește anual, iar veniturile obținute din acestea se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii; (3) Prin regulamentul aprobat de autoritățile deliberative se vor stabili domeniile de activitate și condițiile în care se pot institui taxele speciale, modul de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele respective; (4) Hotărârile luate de autoritățile deliberative, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul acestora și publicate pe pagina de internet sau în presă; (5) Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen, autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite; (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective”.

Art. 5 lit. kk) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ definește la noțiunea de serviciu public ca fiind „*activitatea sau ansamblul de activități organizate de o autoritate a administrației publice ori de o instituție publică sau autorizată/autorizate ori delegată de aceasta, în scopul satisfacerii unei nevoi cu caracter general sau a unui interes public, în mod regulat și continuu*”.

Cu toate acestea, reglementarea specifică serviciilor publice nu este limitată în conținutul Codului administrativ la definiția amintită, ci totodată trebuie avută în vedere și Partea a VIII-a din actul normativ menționat, vizând „Serviciile publice”. Astfel, art. 586 și art. 587 din Codul administrativ, prevăd următoarele: „Caracterul de serviciu public al unei activități sau al unui ansamblu de activități se recunoaște prin acte normative.” (art. 586) și „Actul normativ prin care se reglementează un serviciu public

trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente: a) activitatea sau activitățile care constituie serviciul public respectiv; b) obiectivele serviciului public; c) tipul de serviciu public; d) obligațiile de serviciu public, dacă este cazul; e) structura responsabilă pentru prestarea serviciului public; f) modalitățile de gestiune; g) sursele de finanțare; h) modalități de monitorizare, evaluare și control a modului de furnizare a serviciului public; i) sancțiuni; j) standarde de calitate și de cost, în cazul în care acestea sunt stabilite potrivit legii; k) alte elemente stabilite prin lege.”, dar și de la art.581 – Categoriile de servicii publice: „(1) În funcție de conținutul activității, serviciile publice pot fi servicii de interes economic general și servicii noneconomice de interes general. (2) Din punctul de vedere al competenței teritoriale pentru a răspunde nevoilor de interes public, serviciile publice pot fi servicii publice de interes național și servicii publice de interes local. Serviciile publice de interes național sunt serviciile publice care răspund nevoilor cu caracter general ale întregii populații și care, datorită naturii și importanței, sunt în competența autorităților administrației publice centrale; serviciile publice de interes local sunt serviciile publice care răspund în principal nevoilor colectivităților locale și care sunt realizate în mod optim prin acțiunea autorităților administrației publice locale. (3) În funcție de modalitățile de realizare a prestării, serviciile publice sunt servicii publice prestate/furnizate în mod unitar fie de către o autoritate a administrației publice, fie de către un organism prestator de servicii publice și servicii publice prestate/furnizate în comun de către una sau mai multe autorități ale administrației publice sau de unul sau mai multe organisme prestatoare de servicii publice.”

Ca principiu fundamental, art. 80 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative prevede că „*Actele normative ale autorităților administrației publice locale se adoptă ori se emit pentru reglementarea unor activități de interes local, în limitele stabilite prin Constituție și prin lege și numai în domeniile în care acestea au atribuții legale*”.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 344 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: „CertIFICATELE, adevăratele sau alte documente pentru care legea prevede plata taxei extrajudiciare de timbru, eliberate de organele fiscale sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru”.

În consecință, lipsește un temei legal care să fi permis pârâtului stabilirea unei taxe pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală, din moment ce nu erau îndeplinite condițiile premisă ale art. 484 din Legea nr. 227/2015 raportat la art. 30 din Legea nr. 273/2006.

În același timp, nu reprezintă un argument util invocarea principiului autonomiei locale, întrucât acesta nu prezintă caracter absolut, ci manifestarea sa este permisă cu respectarea principiului legalității, anume în limitele stabilite de Constituție și celelalte legi relevante.

Tribunalul reține că potrivit art. 484 din Legea nr.227/2015 privind Codul Fiscal:”taxe speciale(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și quantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu”.

Conform art. 3 Cod fiscal (Principiile fiscalității), „Impozitele și taxele reglementate de prezentul cod se bazează pe următoarele principii:

a) neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin;

b) certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;

c) justetea impunerii sau echitatea fiscală asigură ca sarcina fiscală a fiecărui contribuabil să fie stabilită pe baza puterii contributive, respectiv în funcție de mărimea veniturilor sau a proprietăților acestuia;

d) eficiența impunerii asigură niveluri similare ale veniturilor bugetare de la un exercițiu bugetar la altul prin menținerea randamentului impozitelor, taxelor și contribuțiilor în toate fazele ciclului economic, atât în perioadele de avânt economic, cât și în cele de criză;

e) predictibilitatea impunerii asigură stabilitatea impozitelor, taxelor și contribuțiilor obligatorii, pentru o perioadă de timp de cel puțin un an, în care nu pot interveni modificări în sensul majorării sau introducerii de noi impozite, taxe și contribuții obligatorii”.

Potrivit art.16 alin.2 din Legea nr. 273/2006 (Principiul autonomiei locale financiare), „(2) *Autoritățile administrației publice locale au competența stabilirii nivelurilor impozitelor și taxelor locale, în condițiile legii*”.

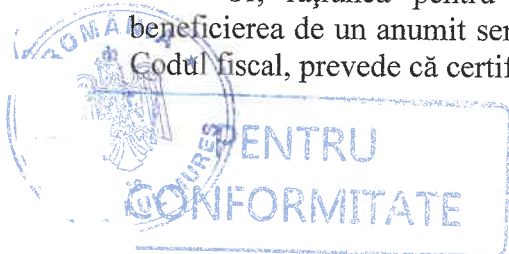
Conform art.17 din Legea nr.273/2006 (Principiul proporționalității), „*Resursele financiare ale unităților administrativ-teritoriale trebuie să fie proporționale cu responsabilitățile autorităților administrației publice locale stabilite prin lege*”.

Art. 27 din Legea nr.273/2006 prevede că „*Impozitele și taxele locale se aprobă de consiliile locale, județene și de Consiliul General al Municipiului București, după caz, în limitele și în condițiile legii*”.

Dreptul autorităților locale de a adopta o taxă locală își are temeiul în Codul fiscal, și anume în art. 484, care în ceea ce privește condițiile adoptării unor astfel de taxe face trimitere și la Legea nr.273/2006. Deși autorităților locale li s-a recunoscut principiul autonomiei locale, tribunalul constată că acestea au competența de a stabili nivelul taxelor locale în limitele și condițiile legii (art.16 alin.2 și art.27 din Legea nr.273/2006). Prin urmare, la adoptarea unor astfel de taxe locale, autoritățile locale sunt ținute să respecte inclusiv principiile fiscalității prevăzute în Codul fiscal, și anume principiile prevăzute la art. 3 din Codul fiscal.

Tribunalul înțelege dezideratul constând în reducerea sarcinilor administrativ-fiscale pentru contribuabili precum și faptul că întărirea autonomiei locale se poate realiza prin acordarea autorităților locale a posibilității să stabilească politica fiscală locală ținând cont de propriile necesități de proiectare bugetară. De asemenea, reține faptul că este adevărat că veniturile obținute din taxele speciale sunt necesare pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii, însă apreciază faptul că orice taxă stabilită în sarcina unui contribuabil trebuie să fie temeinic motivată astfel încât acesta să aibă reprezentarea clară a serviciului taxat și a facilităților de care poate beneficia și în ce condiții.

Or, rațiunea pentru care este instituită o taxă trebuie să vizeze exclusiv beneficierea de un anumit serviciu, însă art. 159 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, prevede că certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două

zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii. Astfel, această dispoziție legală prevede doar termenul maximal în care certificatul de atestare fiscală trebuie eliberat și nu interzice eliberarea actului chiar și de urgență.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul textelor de lege la care a făcut referire, instanța constatând nelegalitatea prevederilor din actului administrativ atacat, apreciază întemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamant, urmând a dispune anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș nr. 380/23.11.2023 privind impozitele și taxele locale pe anul 2024, respectiv art. 12 din cuprinsul acesteia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul **PREFECTUL JUDEȚULUI MUREȘ**, cu sediul în Tg. Mureș, Piața Victoriei, nr. 2, jud. Mureș, în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TÂRGU MUREȘ**, cu sediul în Tg. Mureș, Piața Victoriei, nr. 3, jud. Mureș, și în consecință:

Anulează în parte Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Târgu Mureș nr. 380/23.11.2023 privind impozitele și taxele locale pe anul 2024, respectiv art. 12 din cuprinsul acesteia.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cerere ce se depune la Tribunalul Mureș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 03.10.2024.

**Președinte,
Daniela Anca Chertes**

**Grefier,
Georgeta Oroian,**
fiind în concediu, semnează grefier
șef secție, **Monica Varga**

*Red DAC
Teh GO
4 ex./12.11.2024
Listat 31.12.2024*

ROMANIA

JUDEȚUL DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

PROCEEDURI ECLI:RO:CATGM:2025:005.000189

Decizia nr. 2636/102/2024

Procedura de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA Nr. 189/R/2025

Ședința publică din 03 aprilie 2025

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: Gabriela Ghizela Ceușan

Judecător: Codruța Bianca Rusu

Judecător: Dr. Boancă-Ivan Marlena

Grefier: Cândea Anca Mihaela

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe recurent-pârât CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI TÂRGU-MUREȘ PRIN DIRECȚIA FISCALĂ LOCALĂ TÂRGU-MUREȘ, cu sediul ales în Târgu-Mureș, Str. Furnicilor, nr. 2, jud. Mureș, intimat-reclamant PREFECTUL JUDEȚULUI MUREȘ, CUI 4322343, cu sediul situat în Târgu-Mureș, Piața Victoriei, Nr. 2, jud. Mureș, având ca obiect acțiune prefect – tutelă administrativă, împotriva Sentinței cu numărul 575/03.10.2021 pronunțată în dosarul nr. 102/2024 de către Tribunalul Mureș.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă pentru intimatul-reclamant prefectul județului Mureș, doamna consilier juridic Borșan Simona, lipsind recurentul - Pârât Consiliul Local al municipiului Târgu-Mureș, prin Direcția Fiscală Locală.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că este primul termen de judecată: cauza este scutită de la plata taxei judiciare de timbru; a fost solicitată judecarea cauzei și în lipsa părților prin cererea de recurs;

Reprezentanta intimatului-reclamant înmânează instanței delegație de reprezentare.

Fiind primul termen de judecată, instanța pune în discuție competența de soluționare a cauzei.

Reprezentanta intimatului-reclamant arată că nu are obiecțiuni cu referire la acest aspect.

Instanța în temeiul art. 131 alin. (1) Codul de procedură civilă, își verifică competența și se declară competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, în temeiul art. 96 alin. (1), pct. (3) din Codul de procedură civilă, având în vedere că este atacată pe recurs o hotărâre pronunțată de către Tribunalul Mureș, instanța aflată în raza de competență a Curții de Apel Târgu Mureș.

Instanța constată că la dosarul cauzei intimatul-pârât a depus întâmpinare, neinvocând niciun fel de excepții referitoare la recursul declarat. De asemenea, instanța reține că, prezentul recurs a fost declarat în termenul legal prevăzut de lege, precum și împrejurarea că este scutit de la plata taxei judiciare de timbru.

În continuare, instanța pune în discuție cererile în probațiune.

Reprezentanta intimatului-reclamant solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Instanța constată că nu au fost depuse alte înscrisuri în probațiune la recursul declarat.

Nemaifiind alte cereri în probațiune de soluționat, instanța declară închisă etapa cercetării judecătorești și acordă cuvântul asupra recursului

Reprezentanta intimatului-reclamant, doamna consilier juridic Simona Borșan, având cuvântul asupra recursului, solicită respingerea recursului formulat în cauză, apreciind că este temeinică și legală hotărârea pronunțată de primă instanță.

Aceasta apreciază că este nelegală hotărârea prin care s-a adoptat taxa pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor fiscale, prevăzute de art. 12 al HCL Târgu Mureș, având nr. 380/2023. De asemenea, apreciază că această taxă încalcă prevederile art. 484 Cod Fiscal, dar și prevederile art. 159 Cod procedură fiscală.

Mai menționează că nu poate fi instituită această taxă de urgență pentru implementarea certificatului de atestare fiscală și nici nu poate fi considerată ca fiind o taxă specială, astfel cum recurentul a intitulat-o prin actul supus cenzurii instanței, deoarece este deja reglementată această eliberare a certificatului de atestare fiscală prin dispozițiile art. 159 Cod procedură fiscală.

În consecință, fiind deja un serviciu reglementat de Codul de procedură fiscală, apreciază că în prezenta cauză recurentul-pârât a încălcat și dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru eliberarea actelor normative, încălcând astfel și principiul ierarhiei actelor normative.

Pentru toate motivele arătate pe larg prin întâmpinare, solicită respingerea recursului.

Instanța reține cauza în pronunțare, soluția urmând a fi pusă la dispoziția părților prin grefa instanței.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată**, formulată de **reclamantul Prefectul județului Mureș, Ciprian Dobre**, s-a solicitat ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța în contradictoriu cu pârâtul Consiliul local al municipiului Târgu-Mureș să se dispună anularea parțială a Hotărârii nr. 380/23 noiembrie 2023 privind impozitele și taxele locale pentru anul 2024, respectiv art. 12 și a tuturor efectelor juridice produse de acesta constând în obligarea pârâtului la restituirea tuturor taxelor percepute în baza acestei hotărâri pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală emise de Serviciul de impozite și taxe persoane fizice și Serviciul de impozite și taxe persoane juridice.

Prin **Sentința nr. 575/03 octombrie 2024, pronunțată de Tribunalul Mureș – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 2636/102/2024** s-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Prefectul județului Mureș, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Local al municipiului Târgu-Mureș și în consecință s-a anulat în parte Hotărârea Consiliului Local al municipiului Târgu-Mureș nr. 380/23 noiembrie 2023 privind impozitele și taxele locale pe anul 2024, respectiv art. 12 din cuprinsul acesteia.

Pentru a se pronunța în acest sens, instanța de fond a reținut că nu există un temei legal care să permită pârâtului stabilirea unei taxe pentru eliberarea în regim de urgență a certificatelor de atestare fiscală, nefiind îndeplinite condițiile premisă ale art. 484 din Legea nr. 227/2015 raportat la art. 30 din Legea nr. 273/2006. Din această perspectivă nu reprezintă un argument suficient principiul autonomiei, invocat de pârât, care se exercită limitat conform dispozițiilor Constituției României și raportat la principiile fiscalității reglementate de Codul fiscal.

Tribunalul Mureș a apreciat că rațiunea instituirii unei taxe este beneficierea de un anumit serviciu. Or, potrivit prevederilor art. 159 alin. 3 din Legea nr. 2007/2015, certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării. Așadar, textul de lege prevede doar termenul maxim de eliberare și nu interzice eliberarea în regim de urgență.

Prin cererea de recurs, formulată în termen legal, pârâtul Consiliul local al Municipiului Târgu-Mureș – Direcția Fiscală Locală Târgu-Mureș, invocând prevederile art. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței recurate, rejudecarea cauze, cu consecința respingerii cererii de chemare în judecată, respectivă.

În dezvoltarea motivelor de nelegalitate, pârâtul a reiterat argumentele dezvoltate pe motivul întâmpinării față de cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, pârâtul a arătat că instanța de fond nu a precizat punctual care sunt premisele neîndeplinite ale art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice.

De asemenea, pârâtul a apreciat că prevederile art. 159 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind posibilitatea instituirii unei taxe speciale.

În drept, pârâtul s-a prevalat de dispozițiile art. 483-502 din Codul de procedură civilă, Legii nr. 554/2004, Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice.

În probațiune, pârâtul nu a formulat cereri.

Prin întâmpinarea față de cererea de recurs, reclamantul Prefectul județului Mureș, în virtutea prevederilor art. 205 și art. 490 din Codul de procedură civilă, a solicitat admiterea recursului ca nefondat.

În apărare, reclamantul a arătat că nu există temei legal pentru aprobarea unei astfel de soluții. În viziunea reclamantului, pârâtul nu a înțeles să respecte prevederile legale ale art. 159 alin. 3 din Legea nr. 207/2015. Din perspectiva pârâtului, niciun solicitant de emitere mai puțin de două zile a certificatului de atestare fiscal, nu poate și nu trebuie să beneficieze de eliberarea acestui înscris în aceeași zi, ci doar dacă plătește o taxă specială.

De asemenea, reclamantul a evidențiat că serviciul de eliberare a certificatelor fiscale este un serviciu special creat de Municipiul Târgu-Mureș, ci este un serviciu legal, care trebuie să funcționeze în conformitate cu dispozițiile art. 159 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. Astfel, nu poate fi instituită o taxă specială în cadrul unui serviciu public instituit prin lege și care trebuie asigurat în mod gratuit.

În drept, pârâtul s-a prevalat de dispozițiile art. 205 coroborate cu art. 490 alin. 2 din Codul de procedură civilă, ale Legii nr. 554/2004 și ale OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

În probațiune, pârâtul nu a formulat cereri.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor normative incidente, Curtea reține următoarele:

Chestiunea litigioasă supusă dezlegării este reprezentată de nelegalitatea art. 12 din Legea nr. 380/23 noiembrie 2023 privind taxele și impozitele locale pe anul 2023, prin care s-a instituit o taxă pentru „*eliberarea în regim de urgență, în ziua depunerii cererii, la ghișeu a certificatelor de atestare fiscală emise de Serviciul impozite și taxe persoane fizice și Serviciul impozite și taxe persoane juridice este de 25 lei.*”

Criticile de nelegalitate, subsumate motivului de casare reglementat de art. 488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă vizează aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv dispozițiile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal raportate la cele ale art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind Finanțele publice locale, în sensul neprezentării de către instanța de fond a condițiilor premisă a căror lipsă determină nelegalitatea taxei supuse analizei instanței de judecată.

Relevanță juridică în prezentul litigiu prezintă dispozițiile art. 484 alin. 1-3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (forma în vigoare la momentul începerii prezentului litigiu prin înregistrarea cererii de chemare în judecată la Tribunalul Mureș, 15 aprilie 2024), ce statuează:

„(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local. Potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de servicii

Față de dispozițiile legale mai sus redate, Curtea apreciază că legiuitorul a conferit autorităților locale dreptul de a adopta taxe speciale. Cu toate acestea, principiul autonomiei locale recunoscut autorităților locale comportă limitări relative la nivelul taxelor speciale conform art. 16 alin. 2 și art. 27 din Legea nr. 273/2006 privind Codul de procedură fiscală

În acest sens, autoritățile locale pot stabili și percepe taxe speciale, condiționate de încadrarea acestor taxe în categoriile delimitate de legiuitor în scopul funcționării unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, potrivit prevederilor art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale (forma în vigoare la momentul începerii prezentului litigiu prin înregistrarea cererii de chemare în judecată la Tribunalul Mureș, 15 aprilie 2024), conform cărora:

„(1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale.

(2) Cuantumul taxelor speciale se stabilește anual, iar veniturile obținute din aceste taxe se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea și funcționarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de funcționare a acestor servicii.

(3) Prin regulamentul aprobat de autoritățile deliberative se vor stabili domeniile de activitate și condițiile în care se pot institui taxele speciale, modul de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele respective

(...)(6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-a instituit taxele respective.”

Or, astfel cum în mod judicios a constatat instanța de fond, reglementarea specifică a serviciilor publice nu este limitată în Codul administrativ la definiția oferită de prevederile citate anterior, în acest sens reprezentative fiind dispozițiile art. 586 din Codul administrativ care reglementează modalitatea de recunoaștere a caracterului de serviciu public și art. 587 din același act normativ ce statuează asupra elementelor ce trebuie să le cuprindă actul normativ prin care se reglementează un serviciu public. Pe cale de consecință, nu se poate afirma că exista un temei legal care să permită pârâtului stabilirea unei taxe pentru eliberarea de urgență a certificatelor de atestare fiscală.

Importanță deosebită prezintă și prevederile art. 159 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, ce stabilesc faptul că:

„(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil 30 de zile de la data emiterii.”

-3 din
entului
2024),

anelor
locale.
iale.

ipiului
cum și
privind

e care
notrivă
obligate

onferit
nomiei
peciale

ală
mai de
si care

atutur
propria

Legiuitorul statuează asupra emiterii certificatelor de atestare fiscală în termen de cel mult două zile în mod gratuit, necondiționat de plata vreunei taxe extrajudiciare de timbru conform art. 344 din Codul de procedură fiscală. Astfel, criticile pârâtului conform cărora legiuitorul nu exclude posibilitatea instituirii unei taxe pentru eliberarea certificatului de atestare fiscală sunt neîntemeiate.

Chiar dacă, pârâtul susține că nu este o taxă impusă fiecărei persoane fizice sau juridice, beneficiare ale serviciilor publice locale, ci doar celor care solicită emiterea certificatului de atestare fiscală în regim de urgență, prevederile legale mai sus redată nu exclud emiterea acestuia în regim de urgență. Aceste dispoziții legale statuează doar asupra termenului maxim în care autoritățile publice locale sunt obligate să emită certificatele de atestare fiscală.

În acord cu susținerile reclamantului, instanța de control judiciar apreciază că nu poate fi instituită o taxă specială în cadrul unui serviciu public deja instituit prin lege și care trebuie asigurat în mod gratuit. Prin urmare, în lipsa unor reglementări legale, autoritățile locale nu pot stabili taxe speciale pentru servicii publice locale motivat de necesitatea dislocării unui funcționar însărcinat cu eliberarea certificatelor de atestare fiscală de urgență sau de acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea și întreținerea acestor servicii publice locale.

Totodată, nu pot fi primite nici criticile pârâtului în conformitate cu care plata acestei taxe speciale este lăsată la aprecierea contribuabilului în condițiile în care textul de lege nu distinge, autoritatea publică locală având obligația să emită certificatul de atestare fiscală în regim de urgență, fără plata vreunei taxe.

În plus, reglementarea acestei taxe speciale în hotărârile Consiliului local în anii precedenți ori de către alte autorități publice locale nu constituie argumente ce permit derogarea de la dispozițiile legale, care statuează în mod expres gratuitatea acestui serviciu și termenul maxim în care trebuie eliberat.

Față de cele ce preced, Curtea va respinge ca nefondat recursul formulat de Consiliul local al municipal Târgu-Mureș, prin Direcția Fiscală Locală Târgu-Mureș, împotriva Sentinței nr. 575/03 octombrie 2024, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 2636/102/2024.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge ca nefondat recursul formulat de recurentul CONSILIUL LOCAL MUNICIPAL TG MUREȘ prin Direcția Fiscală Locală Tg. Mureș, cu sediul ales în Târgu-Mureș, Str. Furnicilor, nr. 2, jud. Mureș, împotriva Sentinței nr. 575/03.10.2024, pronunțată de Tribunalul Mureș în dosarul nr. 2636/102/2024.

Definitivă.

Pronunțată în condițiile art. 402 Cod procedură civilă prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței la 03.04.2025.

Președinte,

Abriela Ghizela Căpșan

Judecător,

Codruța Bianca Rusu

Judecător

Dr. Boanca-Ivan Marlina

Grefier,

Câdea Anca Mihaela

Ed: DR. MBI/Tehnored: AGJ/4 ex. /28.04.2025/Jud. Mureș Daniela Anca Chertes

2025.04.29
29 04 2025